

สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสีตธิประโยชน์ผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพ งานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ค่านิยมวิชาชีพ และเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลในการณ์ร่วมกันพยากรณ์ การปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสีตธิประโยชน์ผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพ งานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ในโรงพยาบาลศูนย์ โดยใช้กลุ่มประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่าง 317 คน สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้ 308 ชุด แต่แบบวัดที่สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์ได้มีจำนวน 285 ชุด คิดเป็นร้อยละ 89.90

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เครื่องมือวิจัยดังนี้ 1) แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล 2) แบบวัดเจตคติต่อวิชาชีพ ที่นำมาจาก สมสุข ดิลกสกุลชัย ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 วัดความเชื่อเกี่ยวกับลักษณะที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพพยาบาล จำนวน 25 ข้อ ส่วนที่ 2 วัดการประเมินลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพยาบาลวิชาชีพ จำนวน 25 ข้อ 3) แบบวัดค่านิยมวิชาชีพ ที่นำมาจากศรีประภา ปิยะศิริศิลป์ จำนวน 57 ข้อ 4) แบบวัดการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสีตธิประโยชน์ผู้ป่วย(ก) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเองเป็นสถานการณ์การปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสีตธิประโยชน์ผู้ป่วย งานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน 14 สถานการณ์ และ 4) แบบวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง(ข) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเองประกอบด้วย 2 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 วัดความเชื่อเกี่ยวกับผู้ร่วมงานจำนวน 20 ข้อ ส่วนที่ 2 วัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามผู้ร่วมงาน จำนวน 20 ข้อ สถานการณ์ที่ใช้จะใช้ร่วมกับสถานการณ์การปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสีตธิประโยชน์ผู้ป่วย ซึ่งผู้วิจัยสร้างโดย ศึกษาจากทฤษฎีและสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับสถานการณ์การปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสีตธิประโยชน์ผู้ป่วย งานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้เชี่ยวชาญในงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ได้แก่ หัวหน้าหอผู้ป่วยจำนวน 8 ท่าน อาจารย์ประจำแผนกเวชศาสตร์และฉุกเฉิน 1 ท่านและพยาบาลวิชาชีพ 1 ท่าน แล้วนำสถานการณ์มาวิเคราะห์ภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา จากนั้นนำมาสร้างเป็นแบบวัดการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสีตธิประโยชน์ผู้ป่วย(ก) และ แบบวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง(ข) ให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ นำไปหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) จากผู้ทรงคุณวุฒิดำเนินงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน จำนวน 8 ท่าน ตรวจสอบความครอบคลุม ความถูกต้อง และความเหมาะสม แล้วนำข้อมูลมาปรับแก้ภายใต้การแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ต่อมาจึงนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คนนำมาหาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา(α) ของครอนบาค (Cronbach's Coefficiency) ได้ค่าความเที่ยงของแบบวัดแล้วจึงนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างประชากร

การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำหนังสือจากคณะพยาบาลศาสตร์ส่งถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์ทุกแห่งจำนวน 25 แห่ง และประสานงานกับกลุ่มงานการพยาบาลในการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 3 สัปดาห์ ส่งแบบสอบถามไปจำนวน 317 ชุด ได้แบบสอบถามกลับมา 308 ชุด เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ 285 ชุด คิดเป็นร้อยละ 89.90

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS for Window โดยข้อมูลส่วนบุคคล คะแนนการคล้ายตามกลุ่มอ้างอิง คะแนนค่านิยมวิชาชีพ คะแนนเจตคติต่อวิชาชีพ และคะแนนการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสติธิประโยชน์ผู้ป่วย หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล การคล้ายตามกลุ่มอ้างอิง ค่านิยมวิชาชีพ เจตคติต่อวิชาชีพและการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสติธิประโยชน์ผู้ป่วย โดยใช้ Correlation Coefficient และใช้ Multiple Regression ในการพยากรณ์ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์การปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสติธิประโยชน์ผู้ป่วย

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสติธิประโยชน์ผู้ป่วย

ระดับการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสติธิประโยชน์ผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพ งานอุบัติเหตุและฉุกเฉินโดยรวม อยู่ในระดับดี (\bar{X} =116.45)

ระดับการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสติธิประโยชน์ผู้ป่วย ของพยาบาลวิชาชีพ งานอุบัติเหตุและฉุกเฉินรายด้าน ด้านที่อยู่ในระดับดีมี 8 ด้าน ได้แก่ การได้รับข้อมูลเพื่อยอมรับการรักษา (\bar{X} =31.86) การได้รับบริการพื้นฐานด้านสุขภาพ (\bar{X} =28.55) การได้รับบริการโดยไม่เลือกปฏิบัติ (\bar{X} =12.98) การได้รับข้อมูลจากเวชระเบียนของตน (\bar{X} =11.44) ได้รับการช่วยเหลือเมื่อเสี่ยงถึงชีวิต (\bar{X} =4.35) ได้รับทราบชื่อ-สกุล ผู้ให้บริการตน (\bar{X} =3.49) และการปกปิดข้อมูล (\bar{X} =3.85) ด้านที่อยู่ในระดับพอใช้ ได้แก่ การขอเปลี่ยนผู้ให้บริการหรือสถานบริการ (\bar{X} =2.39) ส่วนด้านการได้รับข้อมูลก่อนเข้าร่วมการทดลอง (\bar{X} =2.08) อยู่ในระดับควรปรับปรุง

2. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล การคล้อยตามกลุ่ม อ้างอิง ค่านิยมวิชาชีพ และเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาล กับการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสิทธิประโยชน์ผู้ป่วย มีดังนี้

2.1 อายุกับการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสิทธิประโยชน์ผู้ป่วยมีความสัมพันธ์กันในทางบวกระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

2.2 ประสบการณ์การปฏิบัติงานในงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน กับการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสิทธิประโยชน์ผู้ป่วยมีความสัมพันธ์กันในทางบวกระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

2.3 ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสิทธิประโยชน์ผู้ป่วย ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

2.4 ค่านิยมวิชาชีพและการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสิทธิประโยชน์ผู้ป่วยมีความสัมพันธ์กันในทางบวกระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

2.5 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงได้แก่การคล้อยตามหัวหน้าตึกและการคล้อยตามผู้ร่วมงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสิทธิประโยชน์ผู้ป่วยไม่มีความสัมพันธ์ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

2.6 เจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสิทธิประโยชน์ผู้ป่วยไม่มีความสัมพันธ์ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

3. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่ากลุ่มตัวพยากรณ์ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ การคล้อยตามหัวหน้างาน การคล้อยตามผู้ร่วมงาน ค่านิยมวิชาชีพและเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาล สามารถร่วมกันพยากรณ์ การปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสิทธิประโยชน์ผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพ โดยมีสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .1745 และเมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวพยากรณ์ทั้งหมดในรูปคะแนนมาตรฐาน ปรากฏว่าตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์การปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสิทธิประโยชน์ผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ได้แก่ การคล้อยตามหัวหน้าตึก การคล้อยตามผู้ร่วมงาน และค่านิยมวิชาชีพ ซึ่งตามสมมติฐานตัวพยากรณ์ทุกตัวต้องร่วมกันพยากรณ์การปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสิทธิประโยชน์ผู้ป่วยได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

เมื่อใช้เทคนิค Stepwise Solution มีข้อค้นพบคือ มีตัวพยากรณ์ที่สามารถทำนายการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสิทธิประโยชน์ผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพได้ อย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ตัวคือ คำนิยมวิชาชีพโดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .1455 โดยมีสมการพยากรณ์ดังนี้

$$\text{กรณีคะแนนดิบ} \quad Y = .224 \text{ คำนิยมวิชาชีพ} + 65.968$$

$$\text{กรณีคะแนนมาตรฐาน} \quad Z = .3815 \text{ คำนิยมวิชาชีพ} + 65.968$$

Y หมายความว่า คะแนนการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสิทธิประโยชน์ผู้ป่วยในรูปคะแนนดิบ เท่ากับ .224 ของค่านิยมวิชาชีพ + ค่าคงที่ 65.968

Z หมายความว่า คะแนนการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสิทธิประโยชน์ผู้ป่วยในรูปคะแนนมาตรฐาน เท่ากับ .3815 ของค่านิยมวิชาชีพ + ค่าคงที่ 65.968

การอภิปรายผล

ผลการวิจัยพบว่า

1. พยาบาลวิชาชีพ งานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน มีการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสิทธิประโยชน์ผู้ป่วยโดยรวมอยู่ในระดับดี สอดคล้องกับงานวิจัย ของ ศรีวรรณ มีบุญ (2539) ได้ศึกษาเรื่อง ความตระหนักต่อสิทธิผู้ป่วยของพยาบาล การปฏิบัติการพยาบาลที่เป็นการเคารพสิทธิผู้ป่วยและ การรับรู้ของผู้ป่วยต่อการปฏิบัติของพยาบาล โดยศึกษาในโรงพยาบาลของรัฐ พบว่า พยาบาลมีการปฏิบัติการพยาบาลที่เป็นการเคารพสิทธิผู้ป่วยในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชื่นจิตต์ ประสมสุข (2540) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้และเจตคติต่อสิทธิของผู้ป่วย กับ การปฏิบัติการพยาบาลที่เคารพสิทธิของผู้ป่วย ของพยาบาลวิชาชีพ ในหอผู้ป่วยอายุรกรรม และ หอผู้ป่วยศัลยกรรมในโรงพยาบาลศูนย์ พบว่า พยาบาลวิชาชีพมีการปฏิบัติการพยาบาลที่เคารพสิทธิของผู้ป่วยอยู่ในระดับมาก แสดงว่าพยาบาลวิชาชีพงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินมีการคำนึงถึงสิทธิผู้ป่วยในขณะที่ปฏิบัติงาน จึงทำให้การปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสิทธิประโยชน์โดยรวมอยู่ในระดับดี

2. ผลการวิจัยการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสิทธิประโยชน์ผู้ป่วยรายด้าน พบว่า การปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสิทธิประโยชน์ผู้ป่วยในระดับดี มี 8 ด้าน ได้แก่ ด้านการได้รับข้อมูลเพื่อยินยอมรับการรักษา ด้านการได้รับข้อมูลจากเวชระเบียนของตน อธิบายได้ว่า พยาบาลมีความตระหนักต่อการให้ข้อมูลในระดับดี สอดคล้องกับการศึกษาของศรีวรรณ มีบุญ (2539) ที่ศึกษาพบว่า พยาบาลมีความตระหนักต่อการให้ข้อมูลสูงมาก ซึ่งการให้ข้อมูลนับเป็น

งานที่สำคัญในงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน เป็นการสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ ด้านการให้บริการพื้นฐานด้านสุขภาพ ด้านการให้บริการโดยไม่เลือกปฏิบัติ ด้านการได้รับการช่วยเหลือเมื่อเสี่ยงถึงชีวิต ด้านการได้รับทราบชื่อ - นามสกุล ผู้ให้บริการตน ด้านการได้รับการปกปิดข้อมูล ผู้แทนโดยชอบธรรมใช้สิทธิแทนเด็กได้และการช่วยเหลือเมื่อเสี่ยงชีวิต นั้นในเรื่องนี้ สุวิณี วิวัฒน์วานิช (2534) กล่าวว่า ลักษณะการปฏิบัติการพยาบาลที่งานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน จะเป็นลักษณะการประชาสัมพันธ์ ตอบข้อซักถาม ชี้แจงทำความเข้าใจ ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแก่ผู้รับบริการ และการให้การดูแลผู้ป่วยในภาวะฉุกเฉินซึ่งเป็นหน้าที่หลักของพยาบาล จึงทำให้พยาบาลปฏิบัติอยู่ในระดับดี

ส่วนในด้านการเปลี่ยนผู้ให้บริการหรือสถานบริการ อยู่ในระดับพอใช้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก ในทางปฏิบัติในการที่ผู้ป่วยจะขอย้ายโรงพยาบาล หรือจะมารับการรักษาที่โรงพยาบาล การตัดสินใจรับย้ายหรือส่งตัวไป จะขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจของแพทย์ จึงทำให้พยาบาล แสดงบทบาทในส่วนนี้ได้ไม่เต็มที่ สอดคล้องกับ ศรีวรรณ มีบุญ (2539) ที่พบว่า วิทยาลัยพยาบาลยอมให้ผู้ป่วยมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการเลือกรับบริการอยู่ในระดับ ต่ำ

ด้านการให้ข้อมูลก่อนเข้าร่วมการทดลองอยู่ในระดับควรปรับปรุง แสดงให้เห็นว่า การตระหนักในสิทธิส่วนบุคคลของพยาบาลยังอยู่ในระดับต่ำ จึงควรได้รับการพัฒนา เพื่อให้เกิดความร่วมมือเพราะการวิจัยมีส่วนสำคัญอย่างยิ่ง ในการพัฒนาความก้าวหน้าในการรักษาพยาบาล อันจะนำไปสู่การบริการที่มีคุณภาพ

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ค่านิยมวิชาชีพ เจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาล กับการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสิทธิประโยชน์ผู้ป่วย ของพยาบาลวิชาชีพ งานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลศูนย์

3.1 อายุและประสบการณ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสิทธิประโยชน์ผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพ งานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน อธิบายได้ว่าในการปฏิบัติการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพ จะเป็นไปตามกระบวนการพยาบาลเมื่อมีปัญหาจะมีการคิดวิเคราะห์ ประเมินผลหาแนวทางในการแก้ปัญหาอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นพยาบาลที่มีอายุมากก็จะสั่งสมประสบการณ์ในการแก้ปัญหา และมีแนวทางที่ดีในการปฏิบัติการพยาบาล จึงทำให้การปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสิทธิประโยชน์ดีขึ้น ตามอายุและประสบการณ์ สอดคล้องกับการศึกษาของชินจิตต์ ประสมสุข (2540) ที่ศึกษาอายุของพยาบาลกับการปฏิบัติการพยาบาลที่เคารพสิทธิสิทธิผู้ป่วย พบว่ามีความสัมพันธ์กันโดยพยาบาลที่มีอายุมากจะมีความ

เคารพสิทธิผู้ป่วยมากกว่าพยาบาลที่มีอายุน้อย ดังนั้นถ้าผู้บริหารต้องการพัฒนาคุณภาพการพยาบาลจึงควรให้พยาบาลที่มีอายุมากได้ทำงานร่วมกับพยาบาลที่มีอายุน้อย และส่งเสริมให้พยาบาลวิชาชีพที่มีอายุมากปฏิบัติตัวเป็นพี่เลี้ยงถ่ายทอดประสบการณ์ เป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสิทธิประโยชน์ผู้ป่วยแก่พยาบาลรุ่นน้องต่อไป

3.2 ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสิทธิประโยชน์ผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน อาจเนื่องมาจากการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสิทธิประโยชน์ผู้ป่วยเป็นเรื่องของจริยธรรม ซึ่งแม้ว่าจะมีสอดแทรกบ้างในการเรียนการสอนก็คงยังไม่พอ และในระดับปริญญาโททางการพยาบาลก็ไม่มีที่ใด ที่จัดการสอนเรื่องจริยธรรมออกมาเป็นวิชาบังคับ จึงทำให้แม้ว่าพยาบาลจะเรียนสูงชันการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสิทธิประโยชน์ผู้ป่วยก็ไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลง

3.3 การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงได้แก่ การคล้อยตามกลุ่มหัวหน้างานและการคล้อยตามผู้ร่วมงานไม่มีความสัมพันธ์ กับการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสิทธิประโยชน์ผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน อาจเนื่องมาจากคุณสมบัติเฉพาะของพยาบาลวิชาชีพงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ซึ่งจากการศึกษาของอรทัย ปิงวงษานุรักษ์ (2540) ได้ศึกษาตัวประกอบสมรรถนะของพยาบาลวิชาชีพงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน พบว่าในด้านลักษณะผู้นำ พยาบาลวิชาชีพจะมีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าตัดสินใจ แก้ปัญหาได้รวดเร็ว มีสติสัมปชัญญะไม่ตื่นตกใจง่าย ดังนั้นจากคุณสมบัตินี้จึงอาจเป็นสาเหตุให้การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสิทธิประโยชน์ผู้ป่วย และเมื่อมองย้อนไปที่กระบวนการพยาบาลจะพบว่ามักมุ่งเน้นไปที่มาตรฐานการพยาบาล แต่การปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสิทธิประโยชน์ผู้ป่วยจะเกี่ยวข้องกับจริยธรรม จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงจรรยาบรรณและการตัดสินใจของกลุ่มด้วย ซึ่งจากการศึกษาของอัญชลี โนภขาว (2539) ที่ทำการศึกษาศิลปะการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงกับความตั้งใจกระทำพฤติกรรมจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลรัฐ ซึ่งพบว่าการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจกระทำพฤติกรรมจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งขัดแย้งกับการศึกษาในครั้งนี้ จึงน่าจะมีการศึกษาศิลปะการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในสถานการณ์อื่นให้เด่นชัดขึ้น

3.4 เจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสิทธิประโยชน์ผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน อาจเนื่องมาจากเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาลเป็นความรู้สึกนึกคิดหรืออารมณ์ ความชอบไม่ชอบของพยาบาลต่อลักษณะของวิชาชีพการพยาบาลในทาง บวก ลบ หรือเป็นกลาง โดยผ่านการเรียนรู้ ซึ่งจะเกี่ยวข้องในด้านทฤษฎี ซึ่งถึงแม้ว่าวิชาชีพการพยาบาลจะมีจริยธรรมเป็นพื้นฐานก็จริงอยู่ แต่เป็นเพียงเนื้อหาตามทฤษฎี ส่วนการปฏิบัตินั้นยังไม่มีปรากฏอย่างเด่นชัดในด้านการเรียนการ

สอน (พวงรัตน์ บุญญาบุรุษ, 2533: 8-10) พยาบาลวิชาชีพจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาฝีมืออบรมด้านการปฏิบัติการพยาบาลมีการคิดวิเคราะห์ปัญหา จึงจะสามารถปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสติประโยชน์ได้ดี

3.5 ค่านิยมวิชาชีพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสติประโยชน์ผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพงานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของนันทนา เมฆประสาท (2535) พบว่าค่านิยมวิชาชีพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมในการปฏิบัติการพยาบาล และศิริประภา ปิยะศิริศิลป์ (2539) พบว่านักศึกษาที่มีค่านิยมวิชาชีพสูง จะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนในการตัดสินใจขั้นวินิจฉัยปัญหา การพิจารณาทางเลือกในการตัดสินใจ สูงกว่านักศึกษาที่มีค่านิยมวิชาชีพในระดับปานกลางและต่ำ ดังนั้นพยาบาลวิชาชีพงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินที่ค่านิยมวิชาชีพสูงจึงมีการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสติประโยชน์ผู้ป่วยสูงตามไปด้วย

4. ตัวแปรที่สามารถร่วมกันพยากรณ์ การปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสติประโยชน์ผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพงานอุบัติเหตุและฉุกเฉินโรงพยาบาลศูนย์

ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่ากลุ่มตัวพยากรณ์ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ การคล้อยตามหัวหน้าตึก การคล้อยตามผู้ร่วมงาน ค่านิยมวิชาชีพและเจตคติต่อวิชาชีพ สามารถร่วมกันพยากรณ์ การปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสติประโยชน์ผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพ โดยมีสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .1745 และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวพยากรณ์ทั้งหมดในรูปคะแนนมาตรฐาน ปรากฏว่าตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์การปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสติประโยชน์ผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ได้แก่ การคล้อยตามหัวหน้างาน การคล้อยตามผู้ร่วมงาน และค่านิยมวิชาชีพ ซึ่งได้ข้อสังเกตว่าการคล้อยตามหัวหน้าตึก การคล้อยตามผู้ร่วมงาน โดยลำพังแล้วจะไม่สามารถพยากรณ์การปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสติประโยชน์ผู้ป่วยได้ และไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสติประโยชน์ผู้ป่วย ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงกับการปฏิบัติการพยาบาล ในสถานการณ์อื่นๆ เพื่อหาข้อสรุปที่แน่ชัดต่อไป

เมื่อใช้เทคนิค Stepwise Solution มีข้อค้นพบคือ มีตัวพยากรณ์ที่สามารถทำนายการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสติประโยชน์ผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 ตัวคือ ค่านิยมวิชาชีพโดยมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ .1455 สรุปได้ว่ามีค่านิยมวิชาชีพเพียงตัวเดียว ที่สามารถพยากรณ์การปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสติประโยชน์ผู้ป่วยของพยาบาลวิชาชีพ งานอุบัติเหตุและฉุกเฉิน โรงพยาบาลศูนย์ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .3815 ค่านิยมวิชาชีพจึงสามารถอธิบายความ

แปรปรวนของการปฏิบัติการพยาบาลในการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสิทธิประโยชน์ผู้ป่วยได้ ค่านิยมวิชาชีพซึ่งถือเป็นความคิด ความเชื่อ ความรู้สึก ที่พยาบาลวิชาชีพชื่นชม ยอมรับ และนับถือ เป็นพื้นฐานของการประกอบวิชาชีพการพยาบาล จึงเป็นสิ่งที่ผู้บริหารควรมีการส่งเสริมพัฒนาค่านิยมวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านการตระหนักถึงคุณค่าของชีวิต การศรัทธาต่อการดำรงอยู่ของชีวิต การเคารพศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์และการมีสุนทรียภาพ เพื่อเป็นการพัฒนาการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสิทธิประโยชน์ผู้ป่วยที่ดีของพยาบาลวิชาชีพ อันจะนำไปสู่คุณภาพบริการพยาบาลต่อไป

การวิจัยนี้สามารถสะท้อนให้เห็นว่าปัจจัยส่วนบุคคล ค่านิยมวิชาชีพ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และเจตคติต่อวิชาชีพการพยาบาล ยังพยากรณ์การปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสิทธิประโยชน์ได้น้อย อาจเนื่องมาจากอิทธิพลจากปัจจัยอื่น ๆ ซึ่งควรจะมีการศึกษาเพิ่มเติมต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. สำหรับผู้บริหารการพยาบาล

1.1 สามารถนำผลการวิจัยไปวางแผนพัฒนา การปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสิทธิประโยชน์ผู้ป่วย ทั้งการบริการด้านหน้า และบริการภายในหอผู้ป่วยได้ โดยจัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการ ในการส่งเสริมพัฒนาค่านิยมวิชาชีพระหว่างพยาบาลรุ่นพี่และพยาบาลรุ่นน้องร่วมกันหาแนวทางในการทำค่านิยมวิชาชีพให้กระจ่างชัด มีการวิเคราะห์สถานการณ์ในการปฏิบัติการรักษาสิทธิประโยชน์ผู้ป่วยและหาแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้อง

1.2 ควรจัดให้มีการประชุมปรึกษา ทำความคาดหวังของกลุ่มให้แน่ชัดในทุกหน่วยงานโดยจัดทำเป็นนโยบายและร่วมกันสร้างคู่มือในการปฏิบัติการรักษาสิทธิประโยชน์ผู้ป่วย

2. สำหรับพยาบาล ควรมีการพัฒนาค่านิยมวิชาชีพโดยเฉพาะในด้านการตระหนักถึงคุณค่าของชีวิต การศรัทธาต่อการดำรงอยู่ของชีวิต การเคารพศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์และการมีสุนทรียภาพ และมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม หาแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนเพื่อสร้างสัมพันธภาพที่ดี ระหว่างผู้ให้บริการและผู้ใช้บริการ อันจะนำไปสู่คุณภาพการพยาบาลที่ดีต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะมีการศึกษาตัวแปรอื่น ที่น่าจะมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสิทธิประโยชน์ผู้ป่วย ได้แก่ สมรรถนะของพยาบาล สถานภาพสมรส อาชีพบิดา มารดา ตำแหน่งการปฏิบัติงาน ปัจจัยด้านองค์กร และตัวแปรกลุ่มอ้างอิงอื่นที่อาจมีอิทธิพลในการปฏิบัติการพยาบาล ได้แก่ บิดา มารดา คู่สมรส ฯลฯ เพราะบุคคลเหล่านี้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับกลุ่มตัวอย่างค่อนข้างมาก จึงน่าจะมีส่วนต่อการปฏิบัติการพยาบาลในการรักษาสิทธิประโยชน์ผู้ป่วย
2. ควรมีการศึกษาตัวแปรกลุ่มอ้างอิงกับการปฏิบัติการพยาบาลในสถานการณ์อื่น ๆ เพื่อประเมินว่า กลุ่มอ้างอิงมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติการพยาบาลหรือไม่อย่างไร
3. ควรจะมีการวิจัยเพื่อหากลยุทธ์หรือวิธีการ ในการพัฒนาค่านิยมวิชาชีพ เพื่อส่งเสริมการปฏิบัติการพยาบาลที่ดีและมีคุณภาพต่อไป